

ТАК ПРАЦЮЄМО

НА ПОТОЦІ — «ПАРАД»

Хто знає, на честь якого з парадів селекціонери Криму назвали сорт огірків. Проте він видався напрочуд вдалим. Разом з тим, що рясно родить, стійкий проти фітофторозних захворювань. Як наочний посібник, на що здатний „парад” в наших умовах, може бути півторагектарна площа огірків у сільськогосподарському підприємстві „Симонівське”. Ось уже кілька днів підряд місцева овочева ланка Тамари Петрик збирає по 1700—1500 кілограмів врожаю. Огірки хоч на виставку виставляй. Їх охоче приймають і на державних заготівельних пунктах, і в дитячому таборі відпочинку „Агатівка”.

Важко передбачити, наскільки буде продуктивним потік огірків у серпні чи вересні, хоча для цього, за словами бригадира й агронома за освітою Тамари Василівни, зроблено усе необхідне. І одним з елементів турбот є підібраний оптимальний сорт, останніми роками „неврожайної” овочевої культури... Неврожайної через вплив спустошливої дії посівів огірків фітофтори.

— А ми і торік були з огірками, — каже бригадир.

І це чиста правда. Були. Бо вже на першому році свого бригадирування молодий спеціаліст глибоко вникла у суть рекомендованих заходів, аби врятувати посіви від передчасного їх засихання. Органі-

зовувала захист рослин. А ще пильніше приглядалася до сортів огірків (висівали „мірелу”, „ніжинські”, „ларад”, „конкурент”), аналізувала, як кожний з них реагує на зміни у складі атмосферних опадів. Тоді ж переконалася: щоб мати високий урожай огірків наступного літа, треба зупинитися на „лараді”. Цьому сорту й надала перевагу. Щоправда, „для проби” частково закупили і „мірелу” голландської селекції. Тож ростуть на городі огірки двох цих сортів, радуючи колектив продовжуватими, зеленими листючими плодами.

Овочівники „Симонівського” тепер славляться не тільки огірками. З грядок у закуп надходить й інша продукція. У травні, наприклад, почали реалізовувати редьку, зелену цибулю. Червень порадував суніцею, ранньою капустою, укропом. До речі, суніці також були для проби, поки що займають невеличку площу. То й зібрали ягід трохи більше двох центнерів. Порадували малюків дитячих дошкільних закладів господарства, мешканців табору „Агатівка”. Запит великий. Тому надумали трудівниці овочевої бригади розширити плантацію суніць. У перспективі буде від неї вигода.

За огірками пішли в хід кабачки, морква, столові буряки. Замовлень вистачає. Якби лишень сили були

збирати урожай та вантажити його на автомашини. Сил і справді малувато. Здавалося, на 20 гектарів грядок чотирнадцять трудівниць не так уже й мало. Але слід враховувати те, що в колективі лише троє людей молодшого віку. Всі інші — пенсійного віку. Досвід є, прагнень зробити більше не позичати, ось тільки руки частіше втомлюються, болять.

Слава Богу, що й так багато встигають: на кінець липня реалізували дев’ять тонн ранньої капусти, до п’яти тонн кабачків, сім — огірків, шість — столових буряків, три — моркви. А ще ж треба слідувати за порядком на посівах, які швидко заганяються бур’янами. Як розповідала Тамара Петрик, буває, що й обідньої пори доводиться вантажити ящики з овочами на автомашини. Шофери не хотять марнувати часу, коли їх занарядили за городиною. Нелегко, але що поробиш — гаряча селянська пора.

Для них, цих бабусь, які збилися в дружний колектив, мабуть, ніколи ще не було легко. Взяти для прикладу Ганну Божок чи

Антоніну Садовник. Здавна в овочівництві, де в основному все лягає на жіночі руки. І не тільки городні культури, а й хміль. Починали розкопування пробуджених паростків. І аж до пересушування шишок. За літо долоні від лопати, сапки,

ящиків стають, наче ремінні. Суцільні мозолі. Та й сьогодні у них немає таких машин, аби прополювали посіви у рядках, різали капусту і сортували капусту в ящиках, тасували урожай в кузовах автомашин.

Всім доводиться — і Марії Ярошук, і Любові Гулюк, і Лідії Пархомець, і Антоніні Скоцик, і Любові Ткачук, і Ярині Чумак. Тут труднощі ділять між собою порівно. Може тому бригада поповнюється молодшими трудівницями. Скажімо, Людмила Цимбалюк працювала в будівельній бригаді господарства. А навесні стала овочівником. З досвідченими майстринями грядок добре себе тепер почуває і недавній побутовик Світлана Божок. Затрачені спільні зусилля обертаються високими наслідками, увагою керівників колективного підприємства. Овочівникам гарантовано оплату, виділено автотранспорт для доставки їх в поле і додому.

...Неподалік від ділянки огірків ростуть помідори. Гарно розвиваються, вкриваючись плодами. Кілька днів тому бригадир Тамара Петрик знайшла першого червонуватого кра-сеня. Показала жінкам з відкритим захопленням.

— Бачите, помідори вже стіють.

Спиридон КРАВЧУК.